

[Kai Moltke.]

hr. Axel Ivan Pedersen, udtalte sig jo strengt taget kun om det ene. Når vi ved ændringsforslaget under nr. 2 har ønsket at forrykke fristen for rentesikringens ikrafttræden, skyldes det jo, at man hidtil har haft den opfattelse, at det drejede sig om at ligestille de forskellige huslejeniveauer og ikke oprette nye grupper med forskellige huslejer. Og netop om den bestemmelse, som jeg her har stillet ændringsforslag til, har jeg indhentet oplysninger fra boligministeriet under forhandlingerne i udvalget. Se, renten var i januar kvartal 1963 7,64 pct., i april kvartal 7,53 pct. og i juli 7,53 pct., og så kom der ganske vist et fald i oktober kvartal til 7,12; men det er omtrent samme niveau, som vi har for den første del af den periode, hvor loven får sin gyldighed. Nu blev der sagt i udvalget: ja men vi må se på håndværkeromkostningerne i stedet. Men det indeks, boligministeriet har kunnet stille til rådighed, går jo ud på, at hvis man tager rentesikringen af driftstilskuddene ud af regnskabet og ser på de blotte omkostninger, så ligger vi i 1959 med en årsleje pr. m², sat i procenter, på 92, i 1962 på 100, i 1963 på 108, i 1964 på 100 og i 1965 på 100. Det vil sige, at de, der er indflyttet i året 1963, kommer til at ligge som en særskilt gruppe med en leje, der i gennemsnit pr. m² er 8 pct. over de øvrige. Derfor dette ændringsforslag til det foreliggende lovforslag.

Man kan selvfølgelig sige, at dette er ikke med i forliget. Ja men der er så meget sund fornuft, som ikke er med i forliget, og så må folk jo tage stilling til, om de mener, at forliget eller den sunde fornuft skal i første række. For i alle tilfælde, hvis man vedtager de grænser, som her er foreskrevet, så diskriminerer man en bestemt gruppe.

Så til spørgsmålet om beboerindskuddene. Lige først et par ord til den konservative ordfører, hr. Hastrup. Jeg ved, vi har gennemgået meget stof i udvalget, og den menneskelige hukommelse slår ikke fuldstændig til. Men med hensyn til det beboerindskudsniveau, som hidtil har været fastlagt, kan jeg oplyse, at man af en skrivelse fra Fællesorganisationen af almennyttige Boligselskaber fra februar 1964 kunne se, at man allerede da passerede et indskudsgennemsnit på 6.200 kr. for en 2 værelses lejligh-

hed med kammer. Hvis man betvivler, at det skulle ligge så højt, så behøver jeg jo blot at henvise til, før man tager letsindige beslutninger om sin egentlige stilling, at 6 pct. kurstab ved Høje Gladsaxe beløber sig alene til 4,9 mill. kr. Det er, hvad det at knytte beboerindskuddenes højde til kurstabet betyder i praksis for en hel række mennesker, og dér må man måske tilføje, at indflytterne i de sidste års sociale selskaber måske er dem, som er både mest uskyldige, og som er mest afhængige af den kursudvikling, som vi har haft. Jeg tror ganske roligt, hvis man regner tallene og omkostningerne pr. m² efter, at tallene et sted mellem 8.000 og 10.000 kr. vil holde stik i en del af byggeriet. Urbanplanen har jo i alle tilfælde midlertidigt fastsat de 8.000 kr.

Hvad er da årsagen til, at vi er nået til det punkt her? Årsagen er ganske simpelt den nyordning for beregning af beboerindskuddene, som man gennemførte ved lovændringen af 20. februar 1964. Det er rigtigt, at man havde planlagt endnu mere, men tog det tilbage. Men det er jo ingen hemmelighed, at man netop efter februar 1964 imod forventning fik stadig større kurstab og en stadig højere effektiv rente. Man kan jo bare se rentens stigning her fra 7,5 pct. til 9,5 pct. Det genspejler jo kurstabets størrelse i den periode.

Nu siger man, og det er meget venligt, at der er jo i og for sig noget om det, og vi vil gerne overveje det, men vi vil have det ind under boligsikringsordningen. Ja men i intet af de udkast, som hidtil foreligger til boligsikringsordningen, er der blot med en linje antydning om beboerindskud. Nu bliver det sagt her, at det kan indregnes i det faktiske tillæg til huslejen. Men ville det ikke være lettere i stedet for alle disse undtagelser at sige: så længe man har det nuværende høje kurstab, så længe man har den nuværende effektive rente, vender man tilbage til 1961-lovens bestemmelser og siger, at huslejen eller huslejeindskuddene reguleres ikke efter børsens tilfældige svingninger, men efter de vitterlige håndværkeromkostninger? Enhver, som kender til lov om boligbyggeri, ved, at her drejer det sig om lovens § 53, og det ændringsforslag, jeg har stillet her, går ud på en tilbagevenden til lovens oprindelige form fra 1961 og til 1964, hvor beboerindskuddene netop var